

מסורת הש"ס

(א) צמדער ל, צ) צמדער ו,

הגהות הב"ח

שבעה דהאי קרא דלהרע או להיטיב
בקרנן מיירי ואידך לא יחל דברו
דכלאו מיירי אתי למיפטריה מן ללו
דשבעה: **במתנ'** **ש' נדר כחוד נדר.**
נדר חל אחר נדר: **כילד אמר דרני**
נויר אם אולנ. וזו: ואמר נר חייב
על כל פעם ופעם נזירות אחת: אין

מוסף רש"י

להרע או להטיב. להרע
לעמו או להטיב לעמו,
נפגמו אולם לא אולם, אולם
לא אולם (ויקרא ד. ד.)
אם שנו. שמירות חל
על מירות, אלא דאמר
הריני נזיר היום. שגמל
המירות שלשם ודבר אחר
הריני נזיר למחר. ועל
כל פנים אזה צריך לפרש
במחר על שלש על מחר
דוקא הוא נאמר, שהרי
כבר הוא נזיר שלשלים
נזיר על, על כל פנים
לשם שגמל שגמל עד
מיות, כלומר ממשעת
יום שלשים, ומתחלה מיוז
להלך מירותו ויאמר, אחר
ומתחלה שש מירות שש

מירוס שגם וכו' שגמרו
מבטקת סוף (1) הריני
מיר וזר אחד שמונה שמי
מירוס, ומעשה הרי זה
משלס ומונה שמי מירוס,
אבל אז אמר הריני מיר
היום, הריני מיר, היום,
הריני מיר היום, והוא
ואין מקום למירוס שמי
לחול חלם בצבזבו ההאשמו,
אין מירוס חל על מירוס
(מירי' נסחוק).

פירוש הרא"ש

מחלוקת בין כל זית וזית שבו דלי לא ללא
נראה בעיני. ומתראה איידי דקמי שבו
הריני נזיר אם אוכל כגוי ליה אלא דאיידי
אחת תלה ליה נמי לגמירות באכילה ופכלה
ואף ל' יום נמלא שנתחייב מחמת נדר
שנאמר ל' יום נמלא שנתחייב מחמת נדר
היום נזירות תלה על מחמת נדר שמי
ליתני ים נדר בסוך נדר ואין נדר בסוך נדר
באומר קונם עלי ככר זה קונם עלי ככא
לשמואל גופיה מצי לפלוני בנדר גופיה. וי
לפלוני בנדר גופיה דאמר כל לפלוני
קשיא כלל דתנא כחומר בנדרים ומצא

הריני נביר היום. דמדי תלה מירות עליו ל' יום וכי אמר מו הריני למחר נבוס
מירות שלמה: ליתני יש נדר בתוך נדר ואין נדר בתוך נדר. כיון

10 על קונס היום אין אסור אלף אותו היום וכי הדל אמר זימנא אחרימי קונס
ולאזוז נני און עשויול דער נדר ונחבירי קאמל דלזן קונס
קאמל שכן דלזן לומר מתנתה שדב ביואלה בזה עשמינר

ואלו מותרין פרק שני נדרים

צֶה רְשׁוֹת. דְּהִי צַעֲי אֲרִיל
גַּה אֶף הֲרַעָה דִּמְחִיֵּיב עֲלֵה
לְ אֶת הַמְּנוֹה דְּהִיא שְׁבוּעָה
אֲחֵי לְמִיפְטָרִיהּ מִהֲרָצוֹ

תלמוד לומר ^ולהרע
רשות אף הרעה רש
את המצוה ולא ביטל
קרא למיפטריה מקרבן
מן לאו דשבועה: **מת**
ואין שבועה בתוך שש
ניזר אם אוכל הריני נזיר
על כל אחת ואחת
שבועה שלא אוכל
אחת: **גמ'** אמר רב
דאמר הריני נזיר ה
דמינו דקא מיתוספ
נזירות על נזירות אבל
הריני נזיר היום אין ו
ישמואל אמר דאפילו
הריני נזיר היום חלה
אדתנא אין שבועה ב
נדר בתוך נדר ואין
נזיר היום הריני נזיר
נדר הריני נזיר הי

לה מה שאין כן במצורות לפני
שאיין כן בשבועות: **גמ'** **מ**י
אורב סוף נמי הריני נזיר
יזון דלמא הריני נזיר וכו' חד
ההוה ליה נזיר וחייב למנות ש
תמלא (שבועות כח) דמי שנשבע
עליו חליב נזיר וכו' כלומר אחים
בעיני דלהבי צעין דליתרו ביה
זכות שנשבע שלא יאכל ככר ו
תמלא מצורות בהם צעין שיהו
ו אלף התראה אחת אינו לוקא
וקרנן נמי אינו חייב אלף אחת
ונקראה אלף אחת ואלא
הי' שלא אכל וכו' דאין ה"ה
ויאמר ע"יך למתלי לשבועה ביה
: דמגו דמוסף יומא ויפרא. כ
יוס א' מוסף על מצורות ראשונה
יוס אחד מוסף על מצורות
נמוזי להוי (מגדבר 1) נפקא לן
ווא"ת שמואל נמי מי ינחא
הי' שאיין חייב אחת דהא
דכי משא' לרב הונא לית יס
דקדיה שפשי' דאי הוי מי
עות קאי ומש"ה צעי למתני

עליו יום א' וזהו מגו מתוספה עליו
מזירות גופה משכח לפלוגי:

חד קרא למפטריה מקרבן. היינו
גבי קרבן שזועת צטוי: וח
היינו קרא דלא יחל דצרוא): פ
הריני נויר אם אוכל וכו'. מפרש

ללמוד לומר: ולהרע או להיטיב מה הטבה
רשות אף הרעה רשות א"צא נשבע לבטל
את המצוה ולא ביטל שאין רשות בידו חד
קרא למיפמריה מקרבן שבועה וחד למיפמריה
מן לאו דשבועה: **מתני'** כ"ש נדר בתוך נדר
ואין שבועה בתוך שבועה כיצד אמר הריני
נזיר אם אוכל הריני נזיר אם אוכל ואכל חייב
על כל אחת ואחת: שבועה שלא אוכל
שבועה שלא אוכל ואכל אינו חייב אלא
אחת: **גמ'** אמר רב הונא לא שנו אלא
דאמר הריני נזיר היום הריני נזיר למחר
דמינו דקא מיתוסף יומא יתירא חיילא
נזירות על נזירות אבל אמר הריני נזיר היום
הריני נזיר היום אין חלה נזירות על נזירות
ושמואל אמר דאפילו אמר הריני נזיר היום
הריני נזיר היום חלה נזירות עליה ולרב הונא
אדתנא אין שבועה בתוך שבועה ליתני יש
נדר בתוך נדר ואין נדר בתוך נדר הריני
נזיר היום הריני נזיר למחר יש נדר בתוך
נדר הריני נזיר היום הריני נזיר היום
אין

לדאָונו לוקה שמים על אֶרֶץ אַחַת
 דאָמֶר הָרֵינִי נוֹר הוּא לִי נוֹר וְכִי
 אֶחָס אוֹלָם וְעוֹלָם גַּבִּי נוֹר לֹא
 דֹאִית זֶה מִתְּנִי קִשְׁיָא לִי חֵדָּא
 וְקִשְׁיָא לִי מוֹ דֹאִיתִי לְנוֹמְרוֹת
 לֹא אוֹכֵל כֵּכֶר זֶה עַל כֵּן זִית וְזִית שְׂבִי
 וְזִית וְזִית דִּין כֵּן לֹא זִית וְזִית לֹא
 כִּי זִית וְזִית מִשּׁוֹם דְּלֹא עֲדִיפִי
 כִּסְסִי שְׁלֵהֲמִיב קֶרֶבֶן וּמִלְקוֹת זַעֵ
 וּמִתְּרַאֲוֹת מִחִלְקוֹת דּוּדֵאִי נְהִי דִלְמֶמֶר
 אֶחָל אַחַת דְּכָכֵל אִסְרוּן שְׂבִתְהֵרָה עַל
 אֶחָל שְׂבִי הַעֲלִמּוֹת הִי כִי תֵלֵה מוֹזִי
 וְיִיב עֵלֵה אֶחָל חֵד מִשְׁמֵר כִּי"ל וְרוֹי
 הָרֵינִי נוֹר הָרֵינִי נוֹר סָבִי לִי וְלֹ
 לֵה לִמְכַלֵּה עַל נְמִי שְׁלֵה אֶחָל שְׁלֵה
 מִמֶּר דְּשִׁמְשִׁמֶר הָרֵינִי נוֹר לְמִמֶּר לִי
 כִּיִּין דְּקִי"ל בְּמִסְתַּם נוֹר [1] דִּהֲלֹאֲמוֹ אֶחָל
 שְׂוֹנֵה עַל כְּרוֹת מוֹנֵה לִי וְשִׁמְשִׁמֶר לִי
 בְּכִי הֵאֵי הוֹנֵה מוֹנֵה שְׂמִי מוֹרִית: לֵן
 לִי לְדִידֵי נְמִי הוּא לִי לְפִלּוֹג וְלִמֵּי
 מִתְּנִי לֹא תֵן לִי נֶדֶר בְּחוּךְ נֶדֶר
 ר בְּחוּךְ נֶדֶר וְאִין נֶדֶר בְּחוּךְ נֶדֶר לֹא
 וְיִין לְשִׁמְשִׁמֶר נְמִי תִקְסִי כְּדִפְרִישִׁית
 וּמִמֶּר דִּלְכֵּה בְּנֶדֶר מִשְׁבֻּעוֹת לִי

דאפילו אס אמר הריני נזיר ל' יום והדר א
נזירות הואיל ואית ליה קיצותא ל' יום יש לנ
על נזירות מעשה זו אחר זו כדפרישית אצל

ר"ז. י"ז.

קרא דלהרע או להטיב דכתיב
קרא למפטריה מלאו דשבוה.
(גנ' י) נדר כחור נדר וכו' אמר
נמי' דאס אוכל לאו דוקא דה"ה
אס אמר הריני נזיר הריני נזיר
י' על כל אחת ואחת אלף אידי
א' גבי שבוה שלא אוכל תנא נמי
נזיר אל' אוכל. וחייב על כל אחת
דלדמירין לומר דחייב לנהוג
על כל קבלה וקבלה וכי אמר
נזיר הריני נזיר דחייב שתי מירות
ה' שלשים יום ומציא קרבן וחוזר
ה' שלשים יום ומציא קרבן ונפקא
במראה שבוה להזירי. וקרי לה לאי
א' נדר כחור נדר לפי שהמירות
הוא חלף דחור נדר ובראשונה

תורה אור השלם

- ו. או נפש כי תשבע
לבטא בשפתים להרע
או להיטיב לכל אשר
יבטא האדם בשבעה
ינעלם ממנו והוא ידע
יאשם לאחת מאלה:
ויקרא ה ד

תוספות

[illegible]

היום מכ"מ י"ל דשאני
ספיר למימר דחייל מזירות
ס נמי אפי' כי אומר ככר
ד כמו צמירות כדפרישית
תנאי אלא אורחא דמילתא
דה: